

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4717 van 11 december 2007
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Russische nationaliteit op 20 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, van 24 februari 2003.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN KILDONCK, die loco advocaat R. PROOST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker geboren te Nadvoitsy, op 17 oktober 1972, heeft de Russische nationaliteit.

Verzoeker vroeg sinds 1993, drie maal het statuut van erkend vluchteling aan in België, hij gebruikte hiervoor verschillende identiteiten.

Verzoeker kwam reeds verscheidene malen in aanraking met het gerecht en liep verschillende correctionele veroordelingen op.

Op 7 augustus 1997, huwde verzoeker met mevr. T.P., hebbende de Belgische nationaliteit.

Op 26 januari 2000 diende verzoeker een aanvraag tot regularisatie van verblijf in, op grond van de wet van 22 december 1999, betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. Deze aanvraag werd op 25 oktober 2000, geweigerd door de minister van Binnenlandse Zaken na een ongunstig advies van de derde kamer van de Commissie voor regularisatie.

Op 6 januari 2003 diende verzoeker een aanvraag in tot vestiging in functie van zijn Belgische echtgenote. Op 24 februari 2003 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

Verzoeker diende tegen deze beslissing een verzoek tot herziening in en diende eveneens een beroep tot schorsing en annulatie in bij de Raad van State.

Op 9 november 2005 diende verzoeker een aanvraag in tot regularisatie op grond van artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij arrest R.v.St. X van 7 december 2005, werd het beroep tot schorsing en annulatie verworpen.

Verzoeker diende op 20 september 2007 een verzoek in tot nietigverklaring van de beslissing van 24 februari 2003, tot omzetting van het verzoek tot herziening.

2. Over de ontvankelijkheid.

Verwerende partij roept een exceptie op van onontvankelijkheid van het annulatieberoep, gezien de artikelen 230 en volgende van de wet van 15 september 2006, niet voorzien in een omzetting van een verzoek tot herziening indien er reeds schorsings- en annulatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State.

Verzoeker repliceert hierop het volgende:

“Op het ogenblik dat verzoeker zijn verzoek tot herziening en zijn verzoek tot vernietiging indiene waren beide procedures perfect naast elkaar mogelijk;

Bij de huidige wetgeving wordt de behandeling van het verzoek tot herziening afgeschaft en wordt de mogelijkheid geboden een verzoek in vernietiging (bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) in te dienen.

Nu oordelen - met terugwerkende kracht - dat het verzoek onontvankelijk zou zijn, zou een betekenen dat concludant een aanleg wordt ontnomen, wat uiteraard niet mogelijk is;”

Artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt wat volgt:

“Art. 230. § 1. De met toepassing van artikel 64 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ingediende verzoeken tot herziening die op de datum bepaald bij artikel 231 aanhangig zijn bij de Minister van Binnenlandse zaken, worden van rechtswege zonder voorwerp. De Minister of zijn gemachtigde meldt dit aan de verzoeker in herziening en laat hem weten dat hij, op straffe van verval, binnen de dertig dagen die ingaat met de betekening van deze mededeling, zijn verzoek tot

herziening kan omzetten in een (beroep tot nietigverklaring) van de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd. <W 2006-12-27/33, art. 147, 1°, 002; ED : 01-12-2006>

Behalve wanneer de verzoeker met toepassing van artikel 69, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals dit van toepassing was daags voor de in artikel 231 bepaalde datum, een rechtstreeks beroep bij de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd, kan de verzoeker, op straffe van verval, binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de betekening van (de in het eerste lid bepaalde mededeling), een verzoek tot nietigverklaring indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de initiële beslissing waarvan hij de herziening heeft gevraagd. <W 2006-12-27/33, art. 147, 2°, 002; Inwerkingtreding : 01-12-2006>

(...)

§ 2. De Raad van State blijft bevoegd ten aanzien van de op de in artikel 231 bepaalde datum aanhangige beroepen tot nietigverklaring in de zin van artikel 69, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met dien verstande dat de in artikel 69, derde lid, van de wet van 15 december 1980 bepaalde grond van opschorting ophoudt uitwerking te hebben.

(...)” (markering toegevoegd)

De wetgever heeft de artikelen 229 – 234 van de hierboven vermelde wet, ingevoerd met als doel het noodzakelijke overgangsrecht bij het opnemen van de bevoegdheden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te regelen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gedr. St., Kamer, 2005-06, nr. 51/2479-001, 67). Hierbij werd de omzetting van een verzoek tot herziening in een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, uitdrukkelijk uitgesloten door artikel 230 §1, 2de lid indien er reeds een rechtstreeks beroep bij de Raad van State werd ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd. Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat verzoeker tegen de beslissing van 24 februari 2003, aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 juni 2003, zowel een verzoek tot herziening als een schorsings- en annulatieberoep bij de Raad van State indiende. Verzoeker bevindt zich aldus in de uitzonderingssituatie van artikel 230 §1, 2de lid, waarbij er geen omzetting mogelijk is van het verzoek tot herziening in een beroep tot vernietiging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg is het beroep tot nietigverklaring ingesteld op 20 september 2007 onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.